

IMRE FLÓRA
Jób könyve

átkozd meg Istent és dögölj meg
igaza volt annak a nőnek
én ugyan nem bizonygatom
hogy a törvények szerint éltem
vakargatom sebeimet
valami cserépdarabokkal
szerettem a macskáimat
és nem tettem próbára őket
átkozott nap a születésem napja
fogantatásom napja a sötétség
mert nem zárta be előttem a méhet
csak az abortum boldog nyugta van
lehet-e az ember isten előtt igaz
csak molylepke amelyet agyonnyomnak
napjaim a földön átsuhanó árnyak
a rablók házáat békesség lakja
a szegény embert leszorítják az útról
arra sem hagy időt hogy nyálam lenyeljem
hol voltam mikor az eget?
hol voltam mikor Leviáthánt?
aki erősebb hát erősebb
ha egyszer összetörte szívem
szólhat akár a viharból is
persze majd ad helyébe kétszerannyit
gyereket társat egészséget
persze az élettel betelve
húsomat fogam közt magam fogom vinni
átkozd meg Istent és dögölj meg